

Per Clausen (EL):

Nu behøver hr. Villy Søvnald ikke at spørge. Jeg kan godt svare alligevel. Pointen er, at Enhedslisten ved en kommende folkeafstemning selvfølgelig vil argumentere for et nej til traktaten, men det er også klart, at hvis befolkningen stemmer ja, så bliver det jo et ja. Så har befolkningen afgjort det, og med udgangspunkt i det vil Enhedslisten fortsætte sin EU-politik.

Men det, jeg synes er lidt interessant, er – det fremgår meget klart af det, mange siger – at det er vigtigt for såvel regeringen som Socialdemokraterne at få SF med, også i forhold til kommende diskussioner om de undtagelser, som nu er en del af Danmarks EU-grundlag.

Så er mit spørgsmål bare: Har det overhovedet ingen konsekvenser for SF's vilje til at lave europapolitiske og EU-politiske aftaler med regeringspartierne og Socialdemokratiet, at man fra de partiers side er villig til at gennemføre det her hen over hovedet på befolkningen? Så kan hr. Villy Søvnald jo godt kalde det proces, jeg kunne også kalde det et spørgsmål om, hvorvidt der skal være demokrati eller ej.

Kl. 16:48

til statsministeren er vi ikke sat her på jorden for at sikre hans fremtid, heller ikke i forhold til EU-undtagelserne.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 16:50

Christine Antorini (S):

Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at med den forhistorie, jeg har i forhold til det europæiske spørgsmål, er jeg virkelig oprigtig af hjertet glad for den vurdering, SF har af traktaten, fordi den indeholder en række forbedringer, hvor jeg kan høre at Socialdemokratiet og SF er fuldstændig på linje, både hvad angår udvidelse af demokratiet, klimapolitikken – der i den grad bliver gjort til en fælles dagsorden – og at EU bliver en stemme i udenrigspolitikken, bl.a. i forhold til Bushregeringen.

Derfor må jeg så sige, at det undrer mig, hvilken begrundelse SF så alligevel har for at sige, at de ikke selv vil gå ud og anbefale et ja og påtage sig det ansvar som et parti og sige, at det her er et repræsentativt demokrati – hvor vi som parti står inde for traktaten, og så må vælgerne tage stilling til, om de så ønsker at stemme på dem, der anbefaler et ja, eller dem, der anbefaler et nej. Jeg lyttede til argumentationen for, hvorfor SF alligevel fremhævede en folkeafstemning, nemlig at der var lagt op til større ændringer. Det sker på en række områder, så hvis der skal være konsekvens i det, betyder det så, at hvis SF gennemfører en større, grøn skattereform, skal den også til folkeafstemning? Hvad er kriteriet for »større ændringer«? Hvornår mener SF det er folket – og det skulle så være mere demokratisk – der skal bestemme, og hvornår vil SF påtage sig ansvaret selv, når de rent faktisk synes, at traktaten er en god traktat?

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:52

Villy Søvnald (SF):

Nej, det vil vi ikke. En skattereform synes jeg skal varsles i god tid, og den skal, hvad vi også er enige om, beregnes og sådan noget i en skattekommission, så folk ved, hvad de skal tage stilling til, og så man også kan beregne for folk, hvad det vil have af konsekvenser, når den og den reform bliver gennemført. Men det er klart, at det er en anden sag, når vi diskuterer store EU-traktater. Det er det, fordi bekymringen for

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Villy Søvnald.

Kl. 16:49

Kl. 16:49

Villy Søvnald (SF):

Selvfølgelig har det konsekvenser, og det er jo derfor, vi som det første parti her i Folketinget, tror jeg, kom med forslag om en folkeafstemning. Det gjorde vi, fordi vi syntes, det er helt afgørende, at vi får den folkelige opbakning til europapolitikken, at vi er sikre på, at europapolitikken er solidt forankret.

For så vidt angår undtagelserne, tror jeg, at det her betyder, at afstemningen om undtagelserne rykker længere væk, end statsministeren måske havde forestillet sig fra starten. Jeg tror, at ganske mange mennesker vil tænke som så: Vi kunne ikke få lov til at stemme om traktaten, men vi kan godt få lov til at stemme om undtagelserne. Og alt andet lige betyder det, at en afstemning om undtagelserne, som statsministeren jo har ønsket, bliver mere besværlig – tror jeg – for statsministeren, men det må han bokse med.

Vi vil igen tage stilling til undtagelserne ud fra en meget præcis vurdering af, hvad vi synes er SF's interesse i det her. Vi har ikke et behov for at hjælpe et nationalt kompromis igennem for statsministerens skyld. Med al vores kærlighed